mis läbbi werri pea löhkab, nenda kui keik lihha hukka läheb ja mäddaneb suwwel enneminne kui talwel. Keige ennamiste on sap kurri mäddanema, nenda kui meie weiste tõbbe sees olleme näinud; sesamma pahha kibbe sap läheb solikatte sisse, siis hakkab kõht pasandama, ehk tulleb koggone seespiddine põletus ning wimati surm.

Süggisel on se luggu nenda kui kewwadel. Niiske külma ilmaga tullewad tule rawwandussed ning muud haigussed, mis ikka pahhemad on kui kewwade aial, sest kewwade peäle tullewad head päwad, agga talw toob süggise peäle kurjad päwad, ning kes siis tõbbine on, se jääb mitto aega woimatumaks.

Se taewane wallitseja kül läkkitab omma ilma, ja sellega ka tõbbed; agga monnikord saab inimenne tõbbiseks omma enese sü läbbi, kui temma liaste söob ehk joob, kui temma ei katta omma ihho ni paljo kui tarwis on külma wasto, ehk kui temma õsel wägga külmaks

Arsti ramat, 1771, lk. 5